

Щирий друг

Кость Дяченко

До друга друг
Заскакує у хату,
В плече по-свійськи штурх:
— На грошки багатий?
То швидше виручай.
— Та звідки? — тим трясє,
В очах відчай. —
Таке спитати...
— От не везе!..
Де ж сотню розміняти? —
І у руці зім'яв
Купюру.
— Чому ж відразу не сказав?
А я іздуру... —
Й, діставши паку грошей,
Жвавенько розміняв.
Добро, як друг хороший!
Не пожалів дати цілу пачку!
А чи б позичив хоч троячку?